

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719206202
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6719206202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v spore žalobcov: 1. Zuzana H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX L., 2. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX V., OT A., J. spolková republika, 3. S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX/X, XXX XX G., 4. L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. armády XXX/XX A, XXX XX G., 5. S.. Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. armády XXX/XX, XXX XX G., 6. V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. armády XXX/XX A, XXX XX G., všetci zastúpení advokátom JUDr. Radkom Petruňom, so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, IČO: 40 242 315, proti žalovanému: Mesto Zvolen, so sídlom Námestie Slobody 2525/22, 960 01 Zvolen, IČO: 00 320 439, o zaplatenie 10.570,07 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/42/2019-319 zo dňa 03. 03. 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/42/2019-319 zo dňa 03. 03. 2022, ktorým zamietol žalobu v časti nároku uplatneného:
žalobkyňou 1/ na zaplatenie sumy 535,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia,
žalobcom 2/ na zaplatenie sumy 535,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia,
žalobcom 3/ na zaplatenie sumy 535,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia,
žalobkyňou 4/ na zaplatenie sumy 108,41 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia,
žalobcom 5/ na zaplatenie sumy 213,52 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia,
žalobcom 6/ na zaplatenie sumy 213,52 € s úrokom z omeškania vo výške 5% od 30. januára 2019 do zaplatenia
a v závislom výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a **v r a c i a** vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vo zvyšku rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/42/2019-319 zo dňa 03. 03. 2022 p
o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalobcom 1., 2., 3., 4., 5., 6. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa žalobou domáhali každý zvlášť podľa výšky spoluvlastníckych podielov voči žalovanému zaplata sumy spolu vo výške 10.570,07 Eur s prislúšenstvom.

Nárok na náhradu v celkovej výške 8.428,24 Eur si uplatnili titulom obmedzenia ich vlastníckeho práva zákonom č. 66/2009 Z. z. zriadeným vecným bremenom za časové obdobie od 20.12.2016 do 20.12.2019 k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v katastrálnom území (k. ú.) Zvolen, obci Zvolen, okrese Zvolen, evidovaných na katastrálnom odbore Okresného úradu Zvolen, zapísaných na liste vlastníctva (LV) č. XXXX, a to k pozemkom C- KN parc. č. XXXX/XXX, parc. č. 3410/498, parc. č. 3410/499, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX.

Pokiaľ ide o pozemok C-KN parc. č. XXXX/XXX žalobcovia uplatnili voči žalovanému nárok titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 20.12.2017 do 20.12.2019 v celkovej sume 2.141,83 Eur.

Žalobcovia uviedli, že žalovaný nehnuteľnosť dlhodobo užíva, keďže tieto sú zastavané miestnou komunikáciou ulica Tulska, chodníkom a parkoviskami vo vlastníctve žalovaného a pokryté verejnou zeleňou, ktorú užívajú obyvatelia žalovaného.

Za obmedzenie ich vlastníckeho práva im prináleží peňažná náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek, a to až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným v ustanovení § 2 a § 3 zákona č. 66/2009 Z. z.. V prípade pozemku C-KN parc. č. XXXX/XXX žalovaný predmetný pozemok užíva bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o výšku, resp. výpočet náhrady túto uplatnili vo výške bezdôvodného obohatenia rovnajúcej sa obvyklému nájomnému za prenájom porovnateľných pozemkov v súlade so Znaleckým posudkom č. 1/2019.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Nerozporoval, že na pozemkoch žalobcov sa nachádzajú miestne komunikácie, ostatná plocha a verejná zeleň. Žalovaný uviedol, že si dal vypracovať znalecký posudok č. 80/2020 znalcom Ing. Jánom Šutým zo dňa 27.04.2020 vo veci odhadu všeobecnej hodnoty nehnuteľností - pozemkov uvedených v žalobe pre účel prevodu a nájmu nehnuteľností. Znalec stanovil výšku nájomného na sumu 1,559 Eur za m² ročne pre pozemky v zastavanom území obce parc. č. XXXX/XXX a X,XXX a sumu 0,639 Eur za m² ročne pre pozemky v zastavanom území obce parc. č. XXXX/XXX, B. a XXXX/XXX. Vzhľadom na rozličné závery znaleckých posudkov žalovaný navrhol vo veci nariadiť znalecké dokazovanie.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil skutkový stav, zistil, že v konaní nebola sporná skutočnosť, že v žalobe označené nehnuteľnosti pozemky registra C KN parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX k. ú. Zvolen dlhodobo užíva žalovaný spôsobom, že pozemky sú zastavané miestnou komunikáciou ulica Tulska chodníkom a parkoviskami vo vlastníctve žalovaného, pokryté verejnou zeleňou, ktorú užívajú obyvatelia žalovaného. Žalobkyňa 4. bola podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností identifikovaných v žalobe do 16.05.2018, avšak darovacou zmluvou previedla spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam na žalobcu 5. a žalobcu 6., pričom účinky vkladu vlastníckeho práva nastali dňa 17.05.2018.

5. Žalobcovia v konaní tvrdili, že ako spoluvlastníci pozemkov, na ktorých viazne zákonné vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z. z. majú nárok na primeranú náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva vo forme pravidelných platieb počas trvania núteného obmedzenia vo výške ročného úžitku, žiadali zaviazat' žalovaného zaplatiť vyčíslenú primeranú náhradu za ohraničené časové obdobie. Žalobcovia ďalej tvrdili, že pozemok C-KN parc. č. XXXX/XXX žalovaný užíva bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu a preto sa domáhali aj zaplata náhrady titulom bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o výšku, resp. výpočet náhrady za zákonom zriadené vecné bremeno a za bezdôvodné obohatenie, žalobcovia uviedli, že by mala zodpovedať výške bezdôvodného obohatenia rovnajúcej sa obvyklému nájomnému za prenájom porovnateľných pozemkov v danom mieste a čase.

6. Súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., z ktorého vyplýva, že toto obmedzenie vlastníckeho práva patrí k tzv. legálnym vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva. Jeho verejnoprávny charakter a jeho povaha nasvedčuje tomu, že sa významne približuje k obmedzeniu vlastníckeho práva zakotveného v zákone č. 182/1993 Z. z.. Zákon č. 66/2009 Z. z. upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím

umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu. Ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti zákona, t. j. k 1. marcu 2009 k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká zo zákona vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. V § 4 ods. 2 zákon č. 66/2009 Z. z. je upravené verejnoprávne obmedzenie vlastníckeho práva, pretože oprávnenie držať a užívať pozemok neprislúcha konkrétnej osobe, ale druhovo vymedzenému subjektu - obci alebo vyššiemu územnému celku a obmedzenie vlastníckeho práva je odôvodnené verejným záujmom. Zriadením vecného bremena sa zákonne riešili neusporiadané vzťahy k pozemkom vo vlastníctve iných osôb, na ktorých sa nachádzajú povolené stavby, ktoré boli pôvodne vo vlastníctve štátu a podľa osobitných predpisov prešli na obce a vyššie územné celky. Ide o nedoriešené právne vzťahy z predchádzajúceho spoločenského režimu a zákonodarca prijatím zákona č. 66/2009 Z. z. ustanovil mechanizmy, akými možno usporiadať medzery vo vlastníckych vzťahoch. Zákon *expressis verbis* neuvádza, že vecné bremeno vzniká za náhradu.

Pri nedostatku právnej úpravy možno náhradu za vzniknuté bremeno odvodiť zo všeobecne uznávaných princípov príkazom na ochranu základných práv a slobôd, teda aj zo základného práva vlastníť a užívať majetok. I v prípade zriadenia vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. je primeraná náhrada namieste. Vlastníkom pod stavbami patriacimi obci alebo vyššiemu územnému celku patrí primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena determinovaná proporionalitou a vyvažovaním hodnoty vlastníckeho práva a hodnoty verejného záujmu. Ak judikatúra Najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. vzniklo *ex lege* jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z.. Ak tieto zákonné vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t. j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromnoprávnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností, vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, nemá charakter opakovaného plnenia. Pri zmene vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. vzniká *ex lege* jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti uvedeného zákona (uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/17/2019).

7. Okresný súd zistený skutkový stav posúdil tak, že vlastníkom pod stavbami patriacimi obci alebo vyššiemu územnému celku patrí primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena determinovaná proporionalitou a vyvažovaním hodnoty vlastníckeho práva a hodnoty verejného záujmu. Právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zákona č. 66/2009 Z. z. vzniklo *ex lege* jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, nemá charakter opakovaného plnenia. Pri zmene vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Na základe uvedeného okresný súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie opakovanej náhrady za vymedzený časový úsek titulom obmedzenia vlastníckeho práva žalobcov z dôvodu zriadenia zákonného vecného bremena ako bezdôvodnú zamietol. Okresný súd žalobu zamietol aj v časti nároku na zaplatenie náhrady titulom bezdôvodného obohatenia (vo vzťahu k pozemku parc. č. XXXX/XXX k. ú. Zvolen), pretože žalobcovia v konaní skutkovo riade nezdôvodnili a ani nepreukázali, že by k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úrok žalobcov došlo.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP podali odvolanie žalobcovia v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli rozhodnutie zmeniť a uplatnený nárok im priznať v zmysle žaloby.

Odvolatelia uviedli, že pokiaľ súd zamietol nimi uplatnený nárok na zaplatenie náhrady za obmedzenie ich vlastníckych práv za užívanie pozemkov C-KN parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, L.kat. úz. Zvolen, nesprávne vec právne posúdil keď prijal záver, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zák. č. 66/2009 Z.z. vznikne ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, že nemá charakter opakovaného plnenia a pri zmene vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženého pozemku nový nárok za finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Podľa odvolateľov Okresný súd vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019, de facto s paralelou so zákonom č. 182/1993 Z. z., a teda nepostupoval správne. Zákon č. 182/1993 Z.z. chápe zriadenie vecného bremena na pozemkoch ako definitívne (konečné) riešenie nevysporiadaných vlastníckych vzťahov, nepredpokladá dočasnosť vecného bremena. Naopak z ustanovení zák. č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že ním upravené vecné bremeno je len dočasným (prechodným), nie definitívnym riešením stavu, a to do času kedy vlastník stavby (obec) vyrieši tento stav buď uzavretím zámennej zmluvy alebo pozemkovými úpravami. Nie je teda vopred určiteľné stanovenie dĺžky trvania vecného bremena, pričom je daný predpoklad zániku vecného bremena, a to vysporiadaním majetkových vzťahov.

Podľa odvolateľov ak zákon určuje dobu existencie vecného bremena na dobu „do vykonania pozemkových úprav“, a teda de facto na dobu vopred neurčiteľnú, nie je rozumné uvažovať o jednorazovej (konečnej) náhrade za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcov, keďže táto by patrične nemusela zodpovedať časovému rozsahu obmedzenia vlastníckeho práva žalobcov, čo by sa vo svojich dôsledkoch mohlo negatívne prejaviť tak v majetkových pomeroch na strane žalobcov ako aj v majetkovej sfére žalovaného. Jednorazová odplata pri časovo vopred neobmedzenej dobe trvania vecného bremena, by mohla byť neadekvátna, keďže by mohla byť poddimenzovaná (na ťarchu povinného), či naopak naddimenzovaná (na ťarchu oprávneného). Preto je racionálnejšie uvažovať o kompenzácii časovo vopred neohraničeného obmedzenia vlastníckeho práva opakovanou náhradou, ktorá bude najpriliehavjšie či najvýstižnejšie kompenzovať stav obmedzenia vlastníckeho práva žalobcov, vzhľadom na rozsah a dĺžku obmedzenia. V odvolaní žalobcovia uviedli, že jednorazová odplata svojim charakterom slúži ako kompenzácia za moment zriadenia vecného bremena, avšak nie ako primeraná kompenzácia za dobu trvania tohto vecného bremena, ktorú pri zriadení nie je možné ani predpokladať, a ktorá závisí výlučne na iniciatíve a vôli vlastníka stavby (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18C/23/2013). Nečinnosť vlastníka stavby nemôže byť na ťarchu žalobcom, preto stanovenie výšky odplaty jednorazovo, pri zachovaní štatútu vecného bremena, by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolatelia zdôraznili, že z § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. vyplýva predpoklad, že vlastník pozemku, na ktorom je postavená stavba, môže mať dohodnuté iné právo k pozemku (napr. právo nájmu), v takomto prípade by vecné bremeno v zmysle zák. č. 66/2009 Z. z. nevzniklo, pričom takýto vlastník si môže dohodnúť odplatu vo forme opakovaného nájmu, a to až do usporiadania vzťahov. Jednorazová náhrada za zriadenie zákonného vecného bremena by žiadnym spôsobom nemotivovala oprávneného z vecného bremena riešiť vzniknutú situáciu tak ako to zákon č.66/2009 Z. z. predpokladá. Žalovaný napriek tomu, že mu na ťarchu pozemkov žalobcov vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, do dnešného dňa neponúkol zámenou náhradný pozemok/pozemky a ani nezačal konanie o pozemkových úpravách. Žalobcovia sú teda povinní trpieť užívanie ich pozemkov žalovaným, no bez nároku na akúkoľvek náhradu, čím dochádza k jednoznačnému zvýhodneniu postavenia žalovaného na ich úkor. Podľa spravodlivých zásad by práve zaťaženým subjektom mal byť vlastník stavby (žalovaný), ktorý podstatným spôsobom zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov. Následným nevysporiadaním majetkových vzťahov a trvaním vecného bremena by rovnako zostal zaťažený len vlastník pozemku, ktorý by bol povinný trpieť vecne bremeno aj naďalej, pričom by nemal nárok na žiadnu ďalšiu náhradu, okrem náhrady poskytnutej mu za zriadenie vecného bremena. Týmto spôsobom by vzniklo nepomerne postavenie vlastníka stavby a vlastníka pozemku, keď vlastník pozemku by bol obmedzený na svojom vlastníckom práve bez nároku na akúkoľvek ďalšiu náhradu zodpovedajúcu dĺžke trvania vecného bremena a nečinnosti vlastníka stavby pri vysporiadaní vzájomných vzťahov.

Takýto stav je ústavne neudržateľný. Pravidelnosť a opakovanosť náhrady ako donucujúceho prostriedku proti vlastníkom stavby, aby títo neboli nečinní a v rámci vysporiadania vzťahov konali, vyslovil aj Krajský súd Košice v konaní sp. zn. 11Co/536/2016, podľa ktorého spravodlivým riešením je práve opakované plnenie. K otázke ústavnoprávnej ochrany vlastníckeho práva zaujal názoru Ústavný súd SR č. PL ÚS 19/09, podľa ktorého je povinnosťou všeobecných súdov zabezpečiť taký výklad hmotnoprávných inštitútov týkajúcich sa obmedzenia vlastníckeho práva, aby bolo primerane zabezpečené právo na ochranu vlastníckeho práva garantované článkom 20 ods.1 Ústavy SR. Pokiaľ teda zo strany žalovaného dochádza k obmedzeniu vlastníckych práv žalobcov vo forme realizácie vecného bremena, i keď zriadeného zákonom, zakladá to zásadnú povinnosť poskytnúť vlastníčkovi za takéto obmedzenie opakovanú náhradu. Uvedené potvrdil vo svojom náleze aj Ústavný súd RS sp. zn. III. ÚS 237/2009, podľa ktorého primeraná náhrada za vyvlastnenie môže byť vyššia ako primeraná náhrada za obmedzenie vlastníckych práv. Na rozdiel od vyvlastnenia, kde môže dôjsť k jednorazovému vyplateniu náhrady, pri nútenom obmedzení možno uvažovať o opakovaných platbách „primeranej náhrady“ počas trvania núteného obmedzenia.

Súd je povinný na obmedzenie ich vlastníckeho práva prihladiť a zabezpečiť efektívnu ochranu vlastníckeho práva v súlade s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Poukázali na to, že závery vyplývajúce z prvoinštančného rozhodnutia nepriamo podporujú nevysporiadanie majetkových práv v súvislosti s vecnými bremenami zriadenými na základe zákona č. 66/2009 Z. z. a pokračovanie nečinnosti obcí v rámci obmedzenia vlastníckeho práva vlastníka pozemkov. Takýmto postupom súd nepriamo zvýhodňuje postavenie vlastníka stavby pred postavením vlastníka pozemkov. Uvedeným postupom dochádza k neproporcionálnemu rozdeleniu práv vlastníka stavby na úkor práv vlastníka pozemku, keď vlastníka stavby je v danom postavení zvýhodnený. Vlastník pozemku je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu počas vopred neurčeného obdobia, a to bez akejkoľvek možnosti domáhania sa zámeny pozemku, vykonania pozemkových úprav alebo poskytnutia finančnej náhrady, ako zadosťučinenia za trvajúce obmedzenie jeho vlastníckeho práva.

Súdom prvej inštancie prezentovaná interpretácia finančnej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zákona č. 66/2009 Z.z., podľa ktorej má byť táto náhrada jednorazová, žalobcom bráni v reálnom uplatnení ich základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a napadnutým rozhodnutím tak súd zasiahol do ich práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Súd by mal použiť taký výklad zákona č. 66/2009 Z. z., ktorý by uvedené základné práva neporušoval, ale garantoval.

Žalobcovia uviedli, že za obmedzenie ich vlastníckeho práva im prináleží v zmysle § 128 ods. 2 OZ peňažná náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek, a to od obmedzenia ich vlastníckeho práva až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným ust. § 2 a § 3 zák. č. 66/2009 Z. z.

Nárok si uplatňujú za obdobie 3 roky späť ku dňu podania návrhu na súd vo výške podľa znaleckého posudku č. 1/2019. Svoj záver o tom, že za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zákona č. 66/2009 Z. z. patrí vlastníčkovi pozemku opakovaná náhrada, opierajú aj o rozhodnutia a dlhodobú rozhodovaciu prax súdov v danej právnej otázke, pričom poukázal i na rozhodnutia krajských súdov a okresných súdov. Odvolatelia tiež napadli odvolaním rozhodnutie, ktorým okresný súd zamietol nimi uplatnený nárok na zaplatenie náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva za užívanie pozemku C - KN parc. č. XXXX/XXX, katastrálne územie Zvolen. Poukázali na to, že žalovaný v konaní nepoprel, že užíva predmetný pozemok, a teda s poukazom na ust. § 151 CSP sa predmetná skutočnosť v konaní nepovažovala za spornú. V konaní bolo nesporné, že žalovaný užíva pozemok C - KN parc. č. XXXX/XXX ako verejnú zeleň, bez právneho dôvodu. V zmysle § 451 ods. 2 OZ na strane žalovaného dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca si uplatnil nárok za dva roky späť ku dňu podania návrhu žaloby na súd, t. j. za obdobie odo dňa 20. 12. 2017 do 20. 12. 2019, t. j. 731 dní. Podľa znaleckého posudku č. 1/2019 bola výška nájmu za prenájom predmetného pozemku v danom mieste a čase stanovená na sumu 3,043 €/m²/ročne a výmera žalovaným 351 m² a teda bezdôvodné obohatenie predstavuje celkovo sumu spolu 2.141,83 Eur.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/12/2021-452, ktoré sa týkalo približne rovnakého okruhu žalobcov a rovnakých pozemkov, len si žalobcovia náhradu za obmedzenie uplatňovali za odlišné časové obdobie. Pokiaľ ide o parc. č. CKN XXXX/XXX na tejto sa nenachádzajú stavby, ktoré by prešli do vlastníctva žalovaného, nachádza sa na nej výbeh pre psov. Mesto parcelu kosí ako verejnú zeleň. Podľa územného plánu má na tejto parcele byť postavená stavba parkovacieho domu. Udržiavaním pozemku sa žalovaný na úkor vlastníkov bezdôvodne neobohacuje, keďže táto

parcela nie je nevyhnutná pre obyvateľov mesta. Žalobcovia nepreukázali, že by mali záujem využívať sami tento pozemok na nejaký účel, a že by Mesto užívanie pozemku im neumožnilo. Ak Mesto nebránilo vlastníkom vo využití ich vlastného pozemku a pozemok neslúži na poskytovanie služieb obyvateľom žalovaného, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom nevznikol. Vo vzťahu k parcele CKN XXXX/XXX sa neaplikuje zákon č. 66/2009 Z. z. Na parcele sa nachádza verejná zezeň, a preto tento pozemok predstavuje verejné priestranstvo slúžiace potrebám obyvateľov sídliska Zvolen Západ.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v časti zamietnutia žaloby na zaplataenie celkovej sumy 8.428,24 Eur s prísl. uplatnenej titulom náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva vecným bremenom v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

V časti, ktorou súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby žalobcov 1/, 2/, 3/ na zaplataenie sumy po 535,46 € s prísl., žalobcu 4/ na zaplataenie sumy 108,41 € s prísl., žalobcov 5/, 6/ na zaplataenie sumy po 108,41 € s prísl. (celkovej sumy 2.141,83 Eur s prísl.) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v závislom výroku o náhrade trov konania .

12. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa 389 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Predmetom konania je nárok uplatnený žalobcami na zaplataenie celkovej sumy 10.570,07 Eur s prísl.. Žalobcovia uplatnili nárok na základe právneho titulu náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho v celkovej sumy 8.428,24 Eur s prísl. a nárok titulom bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 2.141,83 Eur s prísl.

16. Odvolací súd najprv na základe odvolania žalobcov pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobcami uplatnený nárok na zaplataenie celkovej sumy 8.428,24 Eur s prísl. voči žalovanému titulom náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva.

17. Žalobcovia sa v konaní domáhali zaplataenia celkovej sumy 8.428,24 Eur s prísl. voči žalovanému titulom náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva zákonom č. 66/2009 Z.z., zriadeným vecným bremenom na nehnuteľnostiach v ich spoluvlastníctve. Žalobcovia uviedli, že za obmedzenie ich vlastníckeho práva im prináleží peňažná náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek, a to až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným v ustanovení § 2 a § 3 zákona č. 66/2009 Z. z. Domáhali sa náhrady od 20.12.2016 do 20.12.2019 žalobcovia 1, 2 a 3 od 20.12.2016 do 16.05.2118 žalobkyňa 4 od 17.05.2018 do 20.12.2119 žalobcovia 5, 6 a to podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov. Pri výške náhrady vychádzali z obvyklého nájomného v danom mieste a čase.

18. Odvolatelia v odvolaní namietali nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie prijal záver, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zák. č. 66/2009 Z.z. vznikne ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženeho pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, nemá charakter opakovaného plnenia. Pri zmene vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženeho pozemku nový nárok za finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Žalobcovia namietali, že okresný súd vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019, de facto s paralelou so zákonom

č. 182/1993 Z. z., a teda nepostupoval správne. Žalobcovia uviedli, že za obmedzenie ich vlastníckeho práva im prináleží v zmysle § 128 ods. 2 OZ peňažná náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek, a to od obmedzenia ich vlastníckeho práva až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným ust. § 2 a § 3 zák. č. 66/2009 Z. z.. Poukázali na to, že podľa zákon č. 182/1993 Z. z. ide o trvalé, konečné riešenie, zákonom č. 66/2009 Z. z. je upravené dočasné obmedzenie vlastníckeho práva.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

20. Odvolací súd preskúmal vyššie uvedené právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v časti uplatneného nároku žalobcov na náhradu za vecné bremeno a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie v tejto časti a správne ho aj právne posúdil.

21. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v tejto časti odvolací súd udáva, že nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie vecí spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

22. Súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, ktoré správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav. V konaní bolo nesporné, že stavby na pozemkoch zapísaných na LV č. 6697 katastrálne územie Zvolen, okrem parcely č. XXXX/XXX, prešli do vlastníctva obce podľa zákona č. 138/1991 Zb., z tohto dôvodu daný skutkový stav súd prvej inštancie správne posudzoval podľa zákona č. 66/2009 Z. z..

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a

o zmene a doplnení niektorých zákonov, vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

27. Pokiaľ ide o namietanie nesprávneho právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie prijal záver, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa zák. č. 66/2009 Z.z. vznikne ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, nemá charakter opakovaného plnenia, pri zmene vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženého pozemku nový nárok za finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, a to aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Už súd prvej inštancii v odôvodnení rozhodnutia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019, ktorým bolo riešená obdobná vec (dokonca vec, v ktorej žalobcovia v 1, 2 a 4 rade uplatňovali náhradu za totožné pozemky, len za iné obdobie).

28. Za ustálenú rozhodovaciu prax treba považovať okrem iného predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993 pod pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2017).

29. Súd prvej inštancie v bode 19 až 21 odôvodnenia rozhodnutia uviedol ako aplikoval ustanovenie § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. a na základe akej úvahy dospel k zamietnutiu žaloby v tejto časti, pričom tiež poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Cdo/17/2019. V súdnej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak rozhodol, rozobral v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tejto časti, a konštatuje správnosť dôvodov uvedených súdom prvej inštancie na základe, ktorých dospel k záveru o zamietnutí uplatneného nároku žalobcami na priznanie opakovanej náhrady za vznik vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z.. Súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Odvolací súd udáva, že obdobný právny názor bol vyjadrený aj v rozhodnutiach NS SR 8 Cdo/17/2019 z 30.11.2020, 1Cdo/99/2019 z 26.01.2022, 7 Cdo 292/2021, 5 Cdo/175/2019 z 27.04.2022, 7 Cdo/292/2021 z 21.04.2022, 2Cdo/194/2018 z 26.08.2019.

30. Pre úplnosť vzhľadom na odvolacie námietky žalobcov, ktorí videli nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom, že okresný súd vychádzal de facto s paralelou so zákonom č. 182/1993 Z. z., a teda nepostupoval správne, pričom zákon č. 182/1993 Z.z. chápe podľa odvolateľov zriadenie vecného bremena na pozemkoch ako definitívne (konečné) riešenie nevysporiadaných vlastníckych vzťahov, nepredpokladá dočasnú vecné bremena, a naopak z ustanovení zák. č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že ním upravené vecné bremeno je len dočasným (prechodným), nie definitívnym riešením stavu, a to do času kedy vlastník stavby (obec) vyrieši tento stav buď uzavretím zámennej zmluvy alebo pozemkovými úpravami, poukázali na to, že pravidelnosť a opakovanosť náhrady je donucujúcim prostriedkom proti vlastníkom stavby, aby tento nebol nečinný v rámci vysporiadania vzťahov, že jednorazová náhrada žalobcom bráni v reálnom uplatnení ich základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a napadnutým rozhodnutím tak okresný súd zasiahol do ich práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, že súd by mal použiť taký výklad zákona č. 66/2009 Z. z., ktorý by uvedené základné práva neporušoval, ale garantoval, za obmedzenie ich vlastníckeho práva im prináleží v zmysle § 128 ods. 2 OZ peňažná náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek, a to od obmedzenia ich vlastníckeho práva až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným ust. § 2 a § 3 zák. č. 66/2009 Z. z., odvolací súd udáva, že uvedené dôvody odvolateľov nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ustálená rozhodovacia prax práve vychádza z porovnania vecných bremien vzniknutých podľa zák. č. 182/1993 Zb. a zák. č. 66/2009 Z.z. a ich zhodnej charakteristiky, a teda aj zhodnej náhrady. Daným výkladom nie je popreté právo žalobcov podľa čl. 20

ods. 1 Ústavy SR a § 128 ods. 2 OZ. Z ustálenej rozhodovacej praxe jednoznačne vyplýva právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcov, avšak vo forme jednorazovej náhrady.

31. Pokiaľ odvolatelia v odvolaní poukazovali na nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 237/2009 zo dňa 16. 12. 2009, a že podľa tohto nálezu „primeraná náhrada za vyvlastnenie môže byť vyššia ako primeraná náhrada za obmedzenie vlastníckych práv. Na rozdiel od vyvlastnenia, kde môže dôjsť k jednorazovému vyplateniu náhrady, pri nútenom obmedzení možno uvažovať o opakovaných platbách „primeranej náhrady“ počas trvania núteného obmedzenia.“, odvolací súd udáva, že v rozhodnutí Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 237/2009 nie je riešené právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva na základe zák. č. 66/2009 Z.z.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby na zaplatenie opakovanej náhrady uplatnenej žalobcami za obmedzenie ich vlastníckeho práva na základe § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. v celkovej výške 8.428,24 Eur s prísl. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

33. V ďalšom odvolací súd vzhľadom na odvolanie žalobcov pristúpil k preskúmaniu rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy v celkovej výške 2.141,83 Eur s prísl. uplatnenej žalobcami titulom bezdôvodného obohatenia (v časti zamietnutia uplatneného nároku žalobou žalobcami 1/, 2/, 3/ na zaplatenie sumy po 535,46 € s prísl., žalobcu 4/ na zaplatenie sumy 108,41 € s prísl., žalobcov 5/, 6/ na zaplatenie sumy po 213,52 € s prísl.).

34. Žalobcovia sa žalobou domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy v celkovej výške 2.141,83 Eur s prísl. podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov titulom bezdôvodného obohatenia, na tom skutkovom základe, že žalovaný užíva pozemok v ich spoluvlastníctve C-KN parc. č. XXXX/XXX bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške obvyklého nájomného za prenájom porovnateľného pozemku. Žalobcovia uviedli, že na pozemku C-KN parc. č. XXXX/XXX sa nachádza najmä verejná zeleň.

35. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

36. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

37. Okresný súd žalobu zamietol v časti uplatneného nároku na zaplatenie náhrady titulom bezdôvodného obohatenia (vo vzťahu k pozemku parc. č. XXXX/XXX k. ú. Zvolen), z dôvodu, že žalobcovia v konaní skutkovo riade nezdôvodnili a ani nepreukázali, že by k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úrok žalobcov došlo.

38. Žalobcovia v odvolaní namietali nesprávnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie, uviedli, že žalovaný v konaní nepoprel užívanie predmetného pozemku, v konaní bolo nesporné, že žalovaný užíva pozemok C - KN parc. č. XXXX/XXX ako verejnú zeleň, bez právneho dôvodu. Na strane žalovaného tak dochádza k bezdôvodnému obohateniu.

39. Podľa 389 ods. 1 pís. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

40. Povinnosťou súdu je uviesť v odôvodnení rozhodnutia dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V odôvodnení rozhodnutia sa súd musí vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený. Právne závery súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné.

41. Z obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s tvrdením žalobcu, že žalovaný užíva pozemok v spoluvlastníctve žalobcov C-KN parc. č. XXXX/XXX. Žalovaný tvrdenie žalobcov o tom, že užíva uvedený pozemok v prvoinštančnom konaní nepoprel. Z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 03.03.2022 vyplýva, že na uvedenom pozemku sa nachádza verejná zeleň. Žalovaný v konaní rozporoval len výšku uplatneného nároku a v tejto súvislosti navrhol nariadiť znalecké dokazovanie.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolaciu súdu neostala iná možnosť ako rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby, ktorou žalobcovia uplatnili nárok (žalobcovia 1/, 2/, 3/ na zaplatenie sumy po 535,46 € s prísl., žalobcu 4/ na zaplatenie sumy 108,41 € s prísl., žalobcov 5/, 6/ na zaplatenie sumy 213,52 € s prísl.) na vydanie bezdôvodného obohatenia zrušiť v súlade s § 389 ods. 1 pís. b) CSP a vrátiť vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

43. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zistiť skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci uplatneného nároku žalobcami na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti s nehnuteľnosťou v ich spoluvlastníctve C-KN parc. č. XXXX/XXX, k. ú. Zvolen, vysporiadať sa s nespornými tvrdeniami účastníkov, vykonať dokazovanie navrhnuté účastníkmi potrebné na rozhodnutie o veci a na zistený skutkový stav aplikovať príslušné ustanovenia zákona. V odôvodnení rozhodnutia sa okresný súd vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, uvedie ako dospel k zistenému skutkovému stavu, podá zrozumiteľný a jasný výklad prečo na zistený skutkový stav aplikoval/neaplikoval konkrétne ustanovenia zákona a ako ich interpretoval.

44. Odvolací súd vzhľadom na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zrušil, zrušil aj závislý výrok o náhrade trov konania. V súlade s § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o náhrade trov konania.

45. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).